

Full diocesà

19 de novembre del 2017

p4 i p5 —Nova edició de «Efatà», òrgan de la Delegació de Catequesi

p6 i p7 —Josep Maria Gironella i la seva recerca de Déu

I Jornada Mundial dels Pobres

Avui, diumenge 19 de novembre, l'Església celebra la I Jornada Mundial dels Pobres. Una invitació que el Sant Pare adreça a tota l'Església, així com a tots els homes i dones de bona voluntat, perquè escoltin el crit d'ajuda dels pobres. Aquesta jornada va néixer fa un any.

El 13 de novembre es tancaven a tot el món les Portes de la Misericòrdia i a la basílica de Sant Pere el Papa celebrava el jubileu dedicat a totes les persones marginades. De manera espontània, en finalitzar l'homília, el papa Francesc va manifestar el seu desig: «Voldria que avui fos la "Jornada dels pobres".»

En el seu missatge el Pontífex explica el sentit d'aquesta jornada:

«Vull que arreu del món les comunitats cristianes es converteixin cada vegada més i millor en signe concret de l'amor de Crist pels darrers i els més necessitats. Voldria que, a les altres jornades mundials establertes pels meus predecessors, que són ja una tradició en la vida de les nostres comunitats, s'hi afegís aquesta, que aporta un element delicadament evangèlic i que les completa totes en el seu conjunt, és a dir, la predilecció de Jesús pels pobres.»

«Aquesta Jornada té com a objectiu, en primer lloc, estimular els creients perquè reaccionin davant la cultura de l'exclusió i del malbaratament, fent seva la cultura de la trobada.»

«No hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sòbriament»

Diumenge XXXIII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre dels Proverbis

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogii davant de tot el poble.

(31, 10-13. 19-20. 30-31)

Salm responsorial

Feliç tu, fidel del Senyor.

(Salm 127)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, no cal que us escrivim quan i en quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensa que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú. Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sòbriament.

(5, 1-6)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava a fora del país cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. [El qui n'havia rebut cinc anà de seguida a negociar-hi, i en guanyà cinc més. També el qui n'havia rebut dos en guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut un guardà en un amagatall els diners del seu amo.] Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que ha-

via guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyats cinc més. [L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyats dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. Tu sabies que vull collir on no he sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs havies de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té deus, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo a fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents».

(25, 14-30)

«T'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor»

Aprendre a valorar el que hem rebut

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge parla respectivament de cinc, dos i un talents, que són una unitat mesura del temps de Jesús. Per tal de facilitar-ne la interpretació als fidels d'avui dia, la traducció ho converteix en milions. Els mètodes jueus d'interpretació de les Escriptures ens ajuden a fer-ne una lectura profunda. Col·loquialment, un talent és menys que dos i cinc. Probablement el servent en qüestió ho interpreta així i s'equivoca. La cultura jueva no tenia xifres. En lloc de xifres feia servir lletres, amb una gran càrrega teològica. Cinc equival a la lletra "ה", que és el símbol dels Cinc Llibres de Moisès. Tres correspon a la lletra bet "ב", que significa casa i és símbol del Temple, Casa per excel·lència. La xifra u correspon a la lletra àlef "א". Té dos braços en forma del "yod", que és la lletra que val deu. La línia transversal equival a la lletra "waw", que val sis. Així, doncs, la lletra àlef suma vint-i-sis, que és la xifra del nom Jahvè. Aquí se situa el drama del tercer servent. Senzillament no es va adonar del nivell de confiança que el seu amo tenia dipositat en ell.

El de cinc talents va rebre la cura de la Torah; el de dos, la del Temple, i el d'un, la del nom de Déu i no ho va saber valorar. Quants de nosaltres pensem que valem poca cosa! Quantes vagades a les nostres comunitats sentim: «Jo no sé cantar; jo no sé llegir; em fa vergonya fer això... serveixo de poca cosa.» Si hem estat cridats en la comunitat que ens toca, és perquè Déu ens considera útils per a alguna cosa. Déu no ens demana miracles, només valorar allò que hem rebut. La veritat és que hem rebut molt més del que imaginem i solem reconèixer.

La imatge

L'amo distribueix parts del seus diners als administradors perquè els facin rendir. Són molts diners! Els qui ho han fet reben la recompensa de l'amo. Però el qui els ha amagat i no pot oferir res quedarà fora de la casa i de la companyia del senyor i dels altres servidors.

La recompensa a la vinguda del Senyor és la vida per sempre i la benaurança al costat de Jesús i dels altres servents.

Paràbola dels talents (1712)

Lit. hores: Setmana I

20 dilluns

—Sant Octavi, màrtir (*284)
1 Macabeus 1,10-15.41-43.54-57.62-64 / Salm 118 / Lluc 18,35-43

21 dimarts

—La Presentació de Santa Maria, verge
—Sant Gelasi, papa (s.V)
2 Macabeus 6,18-31 / Salm 3 / Lluc 19,1-10

22 dimecres

—Santa Cecília, verge i màrtir (s.III)
2 Macabeus 7,1.20-31 / Salm 16 / Lluc 19,11-28

23 dijous

—Sant Climent, papa (*101)
—Sant Columbà, abat (s.VI-615)
—Santa Lucrècia, verge (*306)
—Santa Felicitat, màrtir
1 Macabeus 2,15-29 / Salm 49 / Lluc 19,41-44

24 divendres

—Santa Flora, màrtir (*851)
—Sants Andreu Dung-lac
1 Macabeus 4,36-37.52-59 / Salm 1 Cròniques 29,10.11abc.11d-12a.12bc / Lluc 19,45-48

25 dissabte

—Santa Caterina, màrtir (s.IV).
1 Macabeus 6,1-13 / Salm 9 / Lluc 20,27-40

26 Nostre Senyor Jesucrist, Rei de Tot el Món / Cicle A

—Sant Silvestre, abat (*1267)
—Sant Pere Alexandrí, màrtir
Ezequiel 34,11-12.15-17 / Salm 22 / 1 Corintis 15,20-26.28 / Mateu 25,31-46

Número 74

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.com – Telèfon 647 13 12 28

Relotge d'Advent: Preparem el camí del Senyor

S'acosta el temps d'Advent i des de la Delegació de catequesi us oferim un recurs perquè les famílies puguin fer el camí de l'Advent amb infants i joves. És un retallable format per dos grups: la base i la cartolina retallable. La base amb les quatre setmanes la donarem a cada família i la podem reproduir en mida més gran a la parròquia. Cada diumenge donarem una peça i, amb l'agulla, anirem marcant els dies d'Advent que surten a l'esfera un cop hàgim fet la pregària diària.

Com treballar-ho? A l'interior de cada fragment hi trobem un dibuix catequètic relacionat amb l'Evangelí de cada diumenge, una frase sobre el sentit d'aquell diumenge i la citació bíblica. Cada diumenge lliurarem la porció corresponent. S'ha pensat perquè es pugui treballar en família i que els més petits de la casa, que encara no van a la catequesi, també hi participin; per exemple, pintant el dibuix. També es pot complementar amb una pregària per a cada dia d'Advent que trobareu a la nova web de recursos catequètics www.sic-recursos.cat (dins la pregària diària en l'apartat *Temps d'espera*). Amb els adolescents i joves podem treballar la citació bíblica, la frase i la pregària diària.

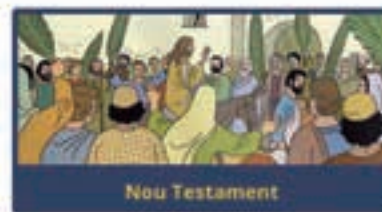
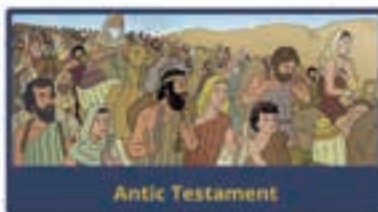
Noves tecnologies

Inici Iniciar Sessió Registrar-se Contactar

* Catecisme Jesús és el Senyor

- I. L'Església i els cristians
- II. Déu és el nostre pare
- III. Jesús ve a salvar-nos
 - 8. Preparem el camí del Senyor
 - Antic Testament: Isaïes
 - Nou Testament: La meua ànima magnifica el Senyor
 - Nou Testament: Joan Baptista
 - El Parenostre: El Parenostre d'Advent
 - La pregària diària: Anunci de Jesús
 - 9. Maria, mare de Jesús i mare nostra
 - 10. Jesús, el Messies, neix a Betlem

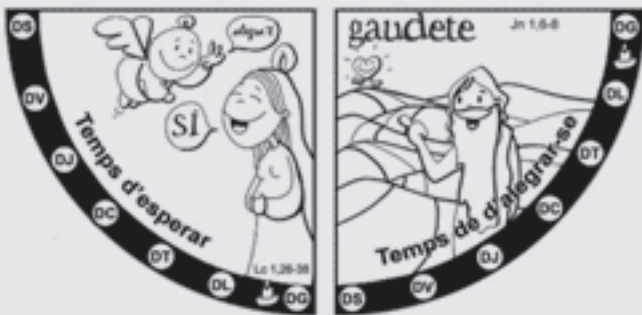
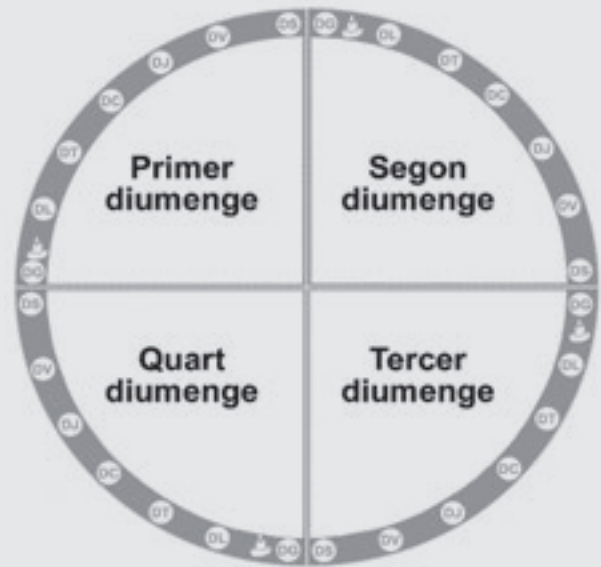

Nova web amb recursos catequètics: www.sic-recursos.cat

Rellotge d'advent

Trobareu el pdf i el word d'aquestes imatges penjades a la web per poder-les reproduir:

<http://www.bisbatvic.com/httpwww.bisbatvic.comcatequesi.htm>

Idea original de la Delegació de catequesi i joventut de la diòcesi de Málaga. Adaptació d'en Jaume Garriga

Agenda del Catequista

Recés d'Advent per a catequistes.

Tindrà lloc el dissabte 2 de desembre al col·legi del P. Coll de Vic (10-13 h), sobre el tema *Jesús, llum del món, meditació a través dels fonaments bíblics*, a càrrec de Mn. Joan Hakolimana, actual comentarista de les lectures dominicals del Full.

Jornada Diocesana de Catequesi.

Es farà el diumenge 11 de març (IV Quaresma) a St. Feliu de Codines. Al matí, presentació de materials i recursos. A la tarda, formació sobre la *Celebració de la fe*, a càrrec de Mn. Jaume González Padrós, director de l'Institut de Litúrgia.

Jornada Diocesana de Famílies de Catequesi.

És programada per al dissabte dia 21 d'abril al Seminari de Vic.

Josep Maria Gironella i la seva recerca de Déu (i II)

Centenari del naixement de l'escriptor català

La preocupació per Déu

Continuem amb la conferència de mossèn Aymar. La sola elecció d'aquest tema —el dels llibres *Cien españoles y Dios* (Ed. Nauta, 1969) i *Nuevos 100 españoles y Dios* (Ed. Planeta, 1994)— ja revela una preocupació. Ell mateix ho explica: «En un moment donat, vaig estar set anys sense resar, sense voler entrar en una església, amb agressivitat, fins i tot buscant en els evangelis errors per tal de demostrar-me a mi mateix. I, de sobte, vaig pensar a veure què expliquen els altres i se'm va acudir de fer aquest test, aquest qüestionari a cent persones rellevants, a veure què expliquen els altres, i fou una rica experiència en molts aspectes.

En la introducció de *Cien españoles y Dios* hi llegim: «Se trata de un test, de una encuesta. En ella me propuse formular a unos cuantos hombres una serie de preguntas recabando de su generosidad que se desnudaran, que se despellejaran, precisamente respecto a aquello que en todo tiempo ha sido considerado como lo más arcano e inalienable de la persona humana: las relaciones de ésta con Dios.»

Sobre l'ateisme

Davant els ateus, diu: «Toda mi persona se niega a aceptar sin más semejante planteamiento. No comprendo la caída de Luzbel, tampoco el dolor, tampoco el vandálico asalto de las concupiscencias. No comprendo la raquiti- quez de nuestra columna vertebral [aquesta raquiti- queza el preocupava especialment, perquè es troba en altres textos]. Estamos aquí por decisión ajena y no veo claro nuestro grado de responsabilidad. Pero la autocreación del Universo rebasa mis entendederas y el enigma resul- tante se me antoja más nuboso que el enigma de un Dios eterno, sin origen, creador. La frialdad del ateísmo mi- litante y despectivo me desazona. Y la Nada se me hace inconcebible como el Todo, y como la inmortalidad. Mi fe se tambalea, más aún mi esperanza en el Conocimiento evolutivo.»

Les grans qüestions

«Las abundantes respuestas tocadas de esa incertidum- bre salpican el libro con una dignidad que me ha conmo-

vido. Dios existe, pero su Rostro se nos oculta como al despertar se nos oculta el sueño cierto, feliz. Sabemos que está en algún sitio —en lo más alto—, pero ignoramos si conoce nuestro nombre, si lo pronuncia, si escucha nuestra voz. Aceptamos la posibilidad de que su Omnipotencia se haya desentendido de nuestra pequeñez; no aceptamos que se haya desentendido de ella su Misericordia. De pronto Le descubrimos en el arco iris, en un arrebató, al contemplar un objeto que nos pertenece o al encontrarnos ante un paisaje solitario; poco después nos huye y Su ausencia desasosiega nuestra respiración. Jugamos al escondite con Él, sospechamos que Él se ríe de nosotros. Sufrimos por esta causa, pero intuimos que nos ama. Lo que ocurre es que no sabemos lo que es el amor. Vivimos cabrioleando, dando bandazos. ¿Por qué eres Difícil? ¿Por qué le exigiste un tan grande sacrificio a Abraham? ¿Por qué se mueren los niños y hay perros tristes? Estaba en tus manos evitar la locura, no crear el invierno, hacer innecesaria la prostitución. Biafra me impide adorarte. El Vietnam me impide adorarte. Te responsabilizamos de los campos de concentración y de la leucemia. Pero Te adoramos porque creaste la primavera,

y porque nos diste una esposa, y dos ojos para mirar. Te creas recreando y en Nagasaki hiciste brotar luego espigas ubérrimas. ¿No comprendes que los árboles son profecías de ataúd? ¿Qué significa el Apocalipsis? ¿De verdad nos esperas al otro lado de la zozobra?»

Jesús de Natzaret

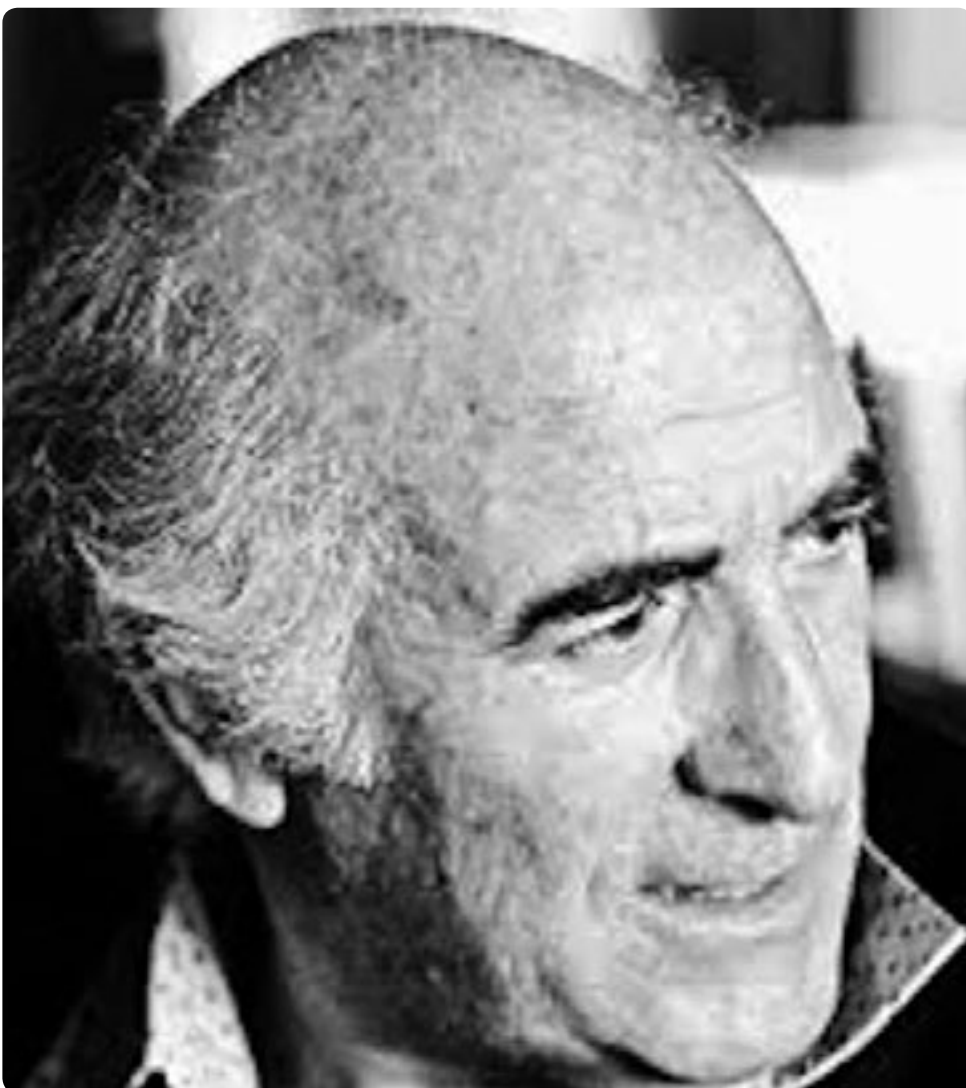
«Conmueve también el respeto que inspira la figura de Jesús de Nazareth. Incluso quienes niegan su divinidad hablan de Él con pasmo admirativo. Una de las respuestas podría resumir semejante apreciación: “Si no fuere Dios, merecería serlo.”

»Cristo está en el centro de las respu-

estas de este libro, el conjunto de las cuales se me antoja que siluetea asimismo una cruz. El palo vertical serían los creyentes. El palo horizontal, los agnósticos y los dubitativos. Los ateos podrían estar representados por la “hora nona”, por ese momento en que coincidiendo con la expiración de Cristo “obscurióse el sol y el velo del templo se rasgó por medio”».

El nostre destí

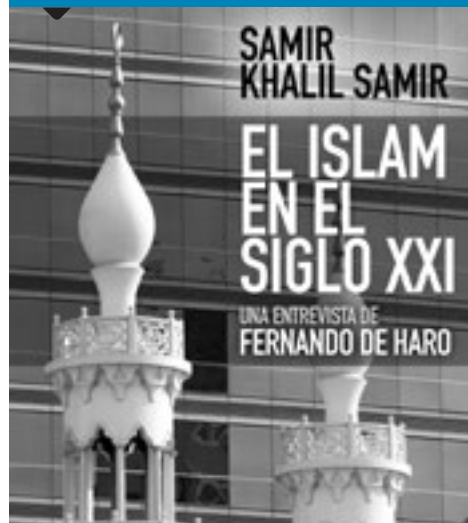
«He arribat a sentir la immortalitat de l'ànima amb tal evidència que vaig sentir que hi ha alguna cosa en nosaltres que sobreviu a la matèria, a la mort corporal. Ho vaig sentir amb tal evidència que això em durarà per sempre [...]»

El llibre

El Islam en el siglo XXI

Samir Khalil Samir

Editorial Encuentro 18 euros

Recull l'entrevista que el periodista Fernando de Haro fa al jesuïta nascut al Caire, el P. Samir Khalil Samir, professor de l'Institut d'Estudis Àrabs i Islamistes a Roma.

Es tracten en aquesta obra grans qüestions com l'islam després dels atemptats de l'11-S, la guerra civil a gran escala entre els xiïtes i els sunnites, l'eclosió de les «primaveres àrabs», el sorgiment de l'autodenominat Estat Islàmic, el paper dels cristians àrabs i la integració dels joves musulmans europeus de segona i tercera generació.

Tot això a través de rics i intensos diàlegs en què es parteix contínuament de fets, persones i circumstàncies concretes.

I Jornada Mundial dels Pobres

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc va oferir a tota l'Església, al final del Jubileu de la Misericòrdia, la *Jornada mundial dels pobres*. És el seu desig que aquesta nova aportí «un element delicadament evangèlic i que completa totes les altres jornades en el seu conjunt, és a dir, la predilecció de Jesús pels pobres» (*Missatge papal per a la Jornada*, 6). La Jornada Mundial dels Pobres se celebrarà sempre el diumenge anterior a la festa de Crist Rei de tot el món, aquest any el diumenge 19 de novembre.

Entre tots els fruits de l'Any de la Misericòrdia, clausurat farà just una anyada, hi ha el de la redescoberta de les obres de misericòrdia. L'amor misericordiós de Déu a favor nostre és immens. Déu ens ha estimat primer; i d'aïtal manera, que ha lliurat el seu Fill per la nostra salvació. Un amor com aquest no pot restar sense resposta. «I aquesta és possible en la mesura en què acollim en el nostre cor la gràcia de Déu, la seva caritat misericordiosa, de manera que mogui la nostra voluntat i àdhuc el nostres afectes a estimar Déu mateix i el proïme» (ibídem, 1).

En aquesta primera jornada dels pobres se'ns demana passar de les paraules als fets. El títol del missatge del sant Pare és: *No estimem de paraules, sinó amb obres*. Hem de deixar enrere les ocasions en què els cristians no hem estimat amb les obres, deixant-nos contaminar per la mentalitat mundana, i llançar-nos, com ho han fet tant homes i dones de l'Església al llarg de la seva història, al servei dels més pobres. Però Francesc, papa, ens fa un avís clar: «No pensem, però, en els pobres solament com els destinataris d'unes bones obres...; sinó que hem d'anar vers un veritable trobament amb els pobres i donar lloc a un compartir que es converteixi en un estil de vida» (ibídem, 3).

Hi ha coses ben concretes que el Sant Pare assenyala: organitzar diversos moments de trobament i amistat, de solidaritat i d'ajuda concreta. Convidar els pobres i els voluntaris a participar junts en l'eucaristia d'aquest diumenge. Si en el nostre veïnat hi ha pobres que sol·liciten protecció i ajut, apropem-nos-hi, fem-los seure a la nostra taula com a convidats d'honor. Aquestes coses i altres amb un objectiu: «que estiguem cada vegada més convençuts que compartir amb els pobres ens permet d'entendre l'Evangelí en la seva causa més profunda. Els pobres no són un problema, sinó un recurs al qual acudir per a acollir i viure l'essència de l'Evangelí» (ibídem, 9).

